

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 2T/173/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322011204
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Poperník
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:4322011204.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 2T/173/2022

2T/173/2022
IČS: XXXXXXXXXXXX
A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.XX

Okresný súd Levice, v konaní pred samosudcom JUDr. Lukášom Poperníkom, v trestnej veci obžalovaného A. D. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.08.2023, takto

r o z h o d o l :

2 2T/173/2022

2T/173/2022
IČS: XXXXXXXXXXXX
A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.XX

Obžalovaný:
A. D., narodený XX.XX.XXXX v E., trvale bytom F. XXX,

s a u z n á v a v i n n ý m, ž e

dňa 13.06.2022 v čase približne o 22.30 hod. v obci Šalov na adrese F. XXX vošiel bez súhlasu vlastníkov rodinného domu tam sa nachádzajúceho G. F., narodeného XX.XX.XXXX a D. F., narodenej XX.XX.XXXX, ktorých obvinený poznal, na pozemok prináležiaci k tomuto rodinnému domu takým spôsobom, že tam nájdeným kľúčom zaveseným pri bráne z vnútornej strany, si otvoril uzamknutú trojkrídlovú bránu, cez ktorú vošiel na pozemok, kde prešiel k neuzamknutým dverám, ktorými vošiel do garáže, ktorá je súčasťou rodinného domu, kde sa nachádzalo osobné motorové vozidlo značky Renault Clio, EČV: H., z ktorého priestorov priehradky na strane spolujazdca odcudzil z dámskej peňaženky finančnú hotovosť vo výške 10,-Eur,

t e d a

neoprávnene vnikol do obydľia iného a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania – vlámaním a na chránenej osobe – osobe vyššieho veku,

t ý m s p á c h a l

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona

a z a t o m u u k l a d á

podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona za použitia § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej D. F., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F. XXX spôsobenú škodu vo výške 10,-Eur.

o d ô v o d n e n i e :

5

2T/173/2022

2T/173/2022

IČS: XXXXXXXXXXXX

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.XX

Na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice sp. zn. 2Pv 251/22/4402 zo dňa 25.11.2022, podanej pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, prejednal Okresný súd Levice trestnú vec proti obžalovanému A. D. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, z výsledkov ktorého bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. D. na hlavnom pojednávaní dňa 30.01.2023 po príslušnom zákonnom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, a teda že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodených G. F. a D. F., svedkov I. F., J. K., L. K. a M. D., znalkyne MUDr. Marty Pavlíkovej a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný A. D. na hlavnom pojednávaní odmietol vo veci vypovedať.

Poškodený G. F. na hlavnom pojednávaní opísal skutok tak, že dňa 13.06.2022 večer vyšiel do záhrady a pripravoval jedlo pre psa, ktorý veľmi štekal. Následne keď psa pustil, ten dobehol ku garážovej bráne, preto ju otvoril a pes vbehol pod auto, kde pred autom ležal obžalovaný A. D., ktorého už držal pes, keď obžalovaný vstával spod auta. Poškodený sa zľakol, nakoľko nevedel, čo tam obžalovaný robí. Poškodený sa obžalovaného spýtal, čo robí v garáži, pričom obžalovaný mu uviedol, že ho hľadajú policajti. Poškodený sa pýtal obžalovaného, kde je kľúč od brány, na čo obžalovaný uviedol, že kľúč je z vonkajšej strany brány, lebo si otvoril. Brána bola podľa poškodeného zatvorená a kľúč bol z vonkajšej strany. Následne poškodený šiel do domu, kde o tom povedal manželke a zavolať synovi a ten zavolať na políciu. Poškodený zároveň uviedol, že asi mesiac pred dňom skutku taktiež našiel obžalovaného v garáži, ako pil víno, ktoré tam bolo uskladnené. Obaja poškodení obžalovanému pomáhali, dávali mu jedlo, požičiavali mu peniaze, ak nemal a ten, keď nevedel požičané peniaze vrátiť, tak si ich u poškodených odpracoval.

Poškodená D. F. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedla, že v deň skutku večer išla spať a manžel išiel von dať jesť psom. Následne sa vrátil dovnútra, bol veľmi nervózny a povedal jej, že mali hosťa. Manžel jej povedal, že pustil psov, nakoľko štekali, psa pustil do garáže, ktorý išiel pod auto a A. D. stál pred autom. Poškodená následne povedala manželovi, aby zavolať policajtov. Keďže manžel nevie dobre po slovensky, zavolať synovi I., ktorý zavolať policajtov. Poškodená zároveň uviedla, že jej z peňaženky v aute zmizla hotovosť, a to desaťeurová bankovka a drobné mince.

Svedok I. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu volal otec G. F., že chytil zlodca, pričom mu povedal, že je ním A. D.. Preto zavolať policajtov a šiel za rodičmi. Svedok zároveň potvrdil, že rodičia pomáhali obžalovanému či už finančne, ale častokrát dávali obžalovanému aj jedlo.

Svedok J. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pri samotnom skutku nebol, preto sa k nemu nevedel vyjadriť. Uviedol však, že v deň skutku približne od 18.00 hod. u neho doma spolu s obžalovaným požívali alkoholické nápoje. Pred 23.00 šiel obžalovaného odprevadiť domov, nakoľko ten bol značne pod vplyvom alkoholu a nevedel chodiť sám bez pomoci. Obžalovaného dal do postele a odišiel.

Svedkyňa L. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že chodila poškodeným vypomáhať na vinicu, do záhrady alebo chodila pomáhať s upratovaním ich domu. Obžalovaný tiež vypomáhal poškodeným. Svedkyňa uviedla, že v deň skutku u poškodených nebola. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že poškodení obžalovanému vypomáhali, niekedy mu dali peniaze, inokedy jedlo, ako napríklad vajcia, sliepku alebo nejaké zavaraniny.

Z výpovede svedka M. D., brata obžalovaného, vyplýva, že pri samotnom skutku nebol, preto sa k nemu nevedel vyjadriť. Svedok uviedol, že okolo 23.30 hod. mu volal syn poškodených I. F., ktorý mu oznámil, čo sa stalo. Následne šiel zistiť, či je obžalovaný doma, pričom ho našiel ležať v posteli. Následne keď prišli policajti, musel svojho brata podopierať, ako šli von k policajtom. Svedok uviedol, že nechcel veriť tomu, že obžalovaný spáchal taký istý trestný čin, ako pred pätnástimi rokmi.

Z výpovede znalkyne MUDr. Marty Pavlíkovej vyplýva, že u obžalovaného diagnostikovala poruchy psychiky zapríčinené užívaním alkoholu. Znalkyňa uviedla, že dávke alkoholu, ktorú mal mať v tele obžalovaný zodpovedá znížená motorika, tackanie pri chôdzi a poruchy koordinácie. Znalkyňa u obžalovaného diagnostikovala syndróm závislosti na alkohole, pričom jedným zo znakov závislosti je vyššia tolerancia na alkohol. To znamená, že človek potrebuje prijať väčšie množstvo alkoholu, aby sa opil. Znalkyňa zároveň poznamenala, že obžalovaný je k užívaniu alkoholu nekritický a on sám si myslí, že nie je závislý na alkohole. Obžalovaný sa mal pri vyšetrení vyjadriť, že cez pracovný týždeň nepije, len cez víkend. Avšak ku skutku malo dôjsť cez pracovný týždeň a obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu.

Z výsledku dychovej skúšky zo dňa 14.06.2022 o 01:34:51 hod. vyplýva, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, pričom nameraná hodnota bola 0,93 mg/L.

Z lustrácie v systéme Avízo vyplýva, že v súčasnosti je nie voči obžalovanému vedené iné trestné stíhanie.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má evidované dva záznamy. Rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/103/2005 zo dňa 26.10.2005, právoplatným dňa 22.12.2005, bol obžalovaný uznaný vinným v bodoch 1/ až 3/ rozsudku zo spáchania pokračovacieho trestného činu krádeže podľa § 247 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., a ďalej v bode 4/ rozsudku zo spáchania pokusu trestného činu krádeže podľa § 8 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. k § 247 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 3 mesiace so zaradením do I. nápravno výchovnej skupiny. Toto odsúdenie má obžalovaný v súčasnosti zahladené.

Rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/89/2021 zo dňa 30.09.2021, právoplatným dňa 30.09.2021, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený

trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov.

Obžalovaný má vo výpise priestupkov evidovaných viacero priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, a to za hrubé správanie, nadávky, vyhrážky alebo drobné ublíženie na zdraví.

Zo správy obce Šalov zo dňa 17.05.2023 vyplýva, že správanie obžalovaného nebolo prejednávané v priestupkovom konaní správnym orgánom obce.

Okresný súd Levice v predmetnej veci vykonal dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi tak, aby bol náležite zistený skutkový stav v danej trestnej veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie súdu. Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k záveru bez akýchkoľvek rozumných pochybností, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je popísaný vo výroku tohto rozsudku a že ho spáchal obžalovaný.

Na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, uznal súd obžalovaného A. D. vinným zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, nakoľko dospel k záveru, že prokurátor ako nositeľ dôkazného bremena na hlavnom pojednávaní v rámci kontradiktórneho procesu preukázal, že obžalovaný v uvedenom prípade spáchal skutok uvedený v obžalobe a zároveň preukázal, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona po subjektívnej aj objektívnej stránke, keď obžalovaný neoprávnene vnikol do obydľia iného a takýto čin spáchal vlámaním a voči osobe vyššieho veku. Po subjektívnej stránke sa jedná o priamy úmysel v zmysle § 15 písmeno a) Trestného zákona, keďže obžalovaný chcel porušiť právne vzťahy, ktoré sú chránené Trestným zákonom a aj ich porušil.

Obžalovaný A. D. počas celého konania odmietal k veci vypovedať. Uviedol len, že je nevinný a obvinenie považuje zo strany poškodených za vymyslené. Pokiaľ obhajoba obžalovaného argumentuje spochybnením vierohodnosti výpovede poškodeného G. F., ktorého svedecká výpoveď je jediným priamym dôkazom podporujúcim obžalobu, súd uvádza, že vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce tomu, že poškodený G. F. by vypovedal nepravdivo o podstatných skutkových okolnostiach. Pri hodnotení pravdivosti výpovede poškodeného G. F. nie je zrejmé čo len jeden dôvod, prečo by si poškodený daný skutok mal vymyslieť. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že obaja poškodení v minulosti obžalovanému opakovane pomáhali či už finančne, alebo poskytovaním jedla, ale najmä poskytovaním práce pre obžalovaného, aby si mohol privyrobiť a zlepšiť tak svoju sociálnu situáciu. Poškodení a svedkovia zároveň deklarovali, že poškodení nemali s obžalovaným v minulosti žiadne konflikty ani spory, pre ktoré by mali poškodení chcieť obžalovanému uškodiť. Súd zároveň poznamenáva, že svedok, na rozdiel od obžalovaného, má zákonnú a ústavnú povinnosť vypovedať pravdu, a preto logicky a právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka a to až do okamihu, kým nie je preukázaný opak. Pri hodnotení výpovede svedkov a poškodených súd prihliadal na to, že si neodporujú v podstatných okolnostiach a tiež v logických súvislostiach o okolnostiach, o ktorých vypovedali, čo podľa názoru súdu v prejednávanom prípade bolo splnené.

Výpoveď poškodeného G. F. je síce rozhodujúcim dôkazom, na ktorom je založený výrok o vine obžalovaného, tá je však podporená aj ďalšími dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, a to výpoveďou poškodeného D. F. a svedka I. F., ako aj výpoveďou znalkyne. Výpovede svedkov D. F. a I. F. podporujú výpoveď poškodeného G. F. ohľadom okolností, ako sa o skutku dozvedeli, jeho následnom oznámení a privolaní policajnej hliadky, ako aj časových súvislostiach spáchania skutku. Z výpovede znalkyne zároveň vyplýva, že hoci bol obžalovaný značne pod vplyvom alkoholu, táto okolnosť sama osebe nevyklučuje možnosť, že by bol schopný sa predmetného skutku dopustiť, keďže v dôsledku zistenej závislosti od alkoholu je rezistencia obžalovaného na alkohol vyššia, ako u bežného, príležitostného konzumenta alkoholu.

Výpoveď svedka J. K. síce preukazuje, že obžalovaný so svedkom pred skutkom požíval alkoholické nápoje vo väčšom množstve, avšak nijako nevylučuje ani nespochybňuje skutočnosť, že sa predmetného skutku mal dopustiť obžalovaný, ani že by toho nebol po fyzickej stránke schopný. Z výpovede svedka je zároveň evidentná snaha niektoré skutočnosti zľahčovať s cieľom pomôcť obžalovanému vyvinieť sa zo žalovaného skutku. Keďže svedok uviedol, že s obžalovaným požívali dve fľaše vína, ktoré doniesol obžalovaný, celkovo asi v priebehu štyroch hodín a obžalovaný v dôsledku znalkyňou diagnostikovanej závislosti na alkohole má zvýšenú rezistenciu na účinky alkoholu, je evidentné, že obžalovaný nemohol byť pod vplyvom alkoholu do takej miery, že by mu to znemožnilo dopustiť sa predmetného skutku.

Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, spáchal obžalovaný. Z týchto dôkazov potom možno vyvodiť len jediný záver o tom, že skutok spáchal obžalovaný a vylúčiť tým možnosť prijatia iného záveru. Z hľadiska vyvodenia trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného je podstatné, že obžalovaný konal s úmyslom získať pre seba finančný prospech prostredníctvom neoprávneného vniknutia do obydľia prostredníctvom vlámania a skutku sa navyše dopustil voči osobám vyššieho veku, pričom vek poškodených obžalovaný poznal, keďže sa s poškodenými preukázateľne pozná dlhé roky. Obžalovaný konal v priamom úmysle, pretože vyššie uvedeným spôsobom chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom. S poukazom na uvedené je súd presvedčený, že vykonaným dokazovaním bola trestná činnosť obžalovaného v celom rozsahu preukázaná a jeho následná trestná zodpovednosť je plne dôvodná. Konanie obžalovaného, ktorý je plne trestnoprávne zodpovedným subjektom, naplnilo všetky zákonné znaky zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a ktorý ich vykazuje tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej, čím je predmetný trestný čin protiprávny v zmysle ustanovenia § 8 Trestného zákona.

Súd zároveň odmietol návrhy na vykonanie dôkazov navrhnutých obhajobou, a to znalecké skúmanie poškodeného G. F. znalcom či už z odboru psychiatrie alebo psychológie, nakoľko takéto návrhy zo strany obhajoby smerujúce z spochybňovaniu osoby poškodeného – svedka či už pre jeho vek alebo poukazujúce na jeho prípadný alkoholizmus, nemali reálny základ a v priebehu dokazovania sa neobjavili žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by takéto okolnosti čo i len naznačovali. Poškodený G. F. aj vzhľadom na svoj vyšší vek vypovedal konzistentne a v podstate zhodne so svojou výpoveďou v prípravnom konaní. Súd zároveň odmietol vykonať konfrontáciu medzi poškodeným G. F. a svedkyňou L. K., ako aj vykonať výsluch vo veci konajúcej vyšetrovateľky, nakoľko takéto návrhy sa týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie vo veci.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal súd z kritérií uvedených v § 34 odsek 1, 3, 4, 6 Trestného zákona a prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, zároveň súd prihliadol na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zároveň zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, a to že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, postupoval v zmysle § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorého, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 3 Trestný zákon stanovuje trestnú sadzbu v rozpätí od 3 rokov až do 8 rokov. Po zvýšení dolnej hranice o jednu tretinu bola určená trestná sadzba odňatia slobody v rozpätí od 4 rokov 8 mesiacov do 8 rokov. Súd v prejednávanom prípade uložil obžalovanému trest odňatia slobody blížiaci sa k spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, keď mu uložil trest odňatia slobody vo výmere päť rokov. Pre výkon trestu obžalovaného súd zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že obžalovaný spáchal predmetný zločin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a navyše v minulosti sa už dopustil obdobného skutku voči poškodeným, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, hoci v súčasnosti je už toto odsúdené zahladené.

Takýmito trestom bude podľa názoru súdu dosiahnutý jeho účel, pretože postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí

podmienky na jeho prevýchovu tak, aby viedol riadny život a súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou. Takto uložený trest súd považoval z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Keďže nárok na náhradu škody bol zo strany poškodenej D. F. uplatnený riadne a včas a výška spôsobenej škody bola súdu preukázaná, súd zaviazal obžalovaného povinnosťou nahradiť poškodenej spôsobenú škodu vo výške 10,-Eur.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

2

2T/173/2022

2T/173/2022

IČS: XXXXXXXXXX

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.XX

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp. zn. 2T/173/2022.

O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.